



Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: Száz éves a kerepesi temető

Forrás:

Nemzeti Újság

Bn

1924. 11. 1.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

614.61

Hely

Idő

1824/1924

Személy

Közp. nyomt. XX

Száz éves a kerepesi temető 30 évig magánkézben volt — Bajza József az első nevezetes halott

A kerepesi temető egy darab történelem. Az ember megrendülve jár a sírok között, mennyi nagy név, egyszer égre törő teremő zseni, ma mind a porba hullottak és egyformán csöndes, elnémult lakói az anyaföldnek. Van valami felelmetes a halál ily borzasztó aratásában: a múlt század és a mostani évtizedek majd minden nagy fia itt nyugszik Bajza Józseftől kezdve, aki az elköltözötték végtelen sorában az első nevezetes halott. Utána néhány évvel *Vörösmartyú Mihály* következik.

A Fővárosi Könyvtárban a napokban egy régi okirat került elő, amely szerint Pést város nemes tanácsa 1824-ben engedélyt adott Steiner Flórián halpiaci lakosnak, hogy a kerepesi dülökön vett telken sírkertet létesítsen. Az okirat szerint Steiner Flórián az engedélyért negyven rhénes forintot tartozott fizetni a városi kasszába, ami akkori fogalmak szerint tekintélyes pénz volt. Ettől az időtől fogva harminc évig a kerepesi temető a Steiner-család tulajdonában volt és csak akkor vette át a város, amikor a régi józsefvárosi temető, amely a józsefvárosi pályaudvar helyén állott, megtelt, úgy hogy a temetkezést oda be kellett szüntetni.

A temetőigazgatóság irodájában egész szobát megtöltenek azok az óriási fekete foliányok, amelyben az elhunytak adatait feljegyzik. A hatalmas kötetekben lapozva, vagy két évtizedig, nagyjából német feljegyzéseket találunk s a feljegyzések szerint többszázra tehető azoknak a halottaknak száma, akiket a józsefvárosi temető felosztása idején, az akkor még élő hozzátartozók a kerepesi temetőbe áthozták. Ma a parcellák legnagyobb része új lakóké, a régiék nagyjából közös sírba kerültek. A feljegyzések szerint az első halott, akit a kerepesi temetőben helyeztek először nyugalomra, *Albert Gizella* volt, akit pontosan 1814 december 3-án temettek, ő tehát a

temető legrégibb lakója.

Az ánkádós sírboltok egymásnak szembe fordított oldalán, többszáz vörös márványtábla díszlik, mögöttük kis sírba, ezek a csonthamarok. Ide azoknak a hamvait kerülnek, akik negyven évi nyugalom után nem kerülnek a parcella új felhasználása alkalmával közös sírba s hozzátartozóik csonttülkét bérelnék szárukra. Csupa ösmeretlen nevű rég elköltözött csontait őrzik ezek a fülkék, életükről már csak a legközvetlenebb utódaik tudhatnak...

A sírok pedig egyre jobban megtelnek fehér krémantemumok havával.

Halottak napja közeleg...

zinyomda 1923